

ligt. Den kan godt foretage sig mange Ting, som man kan erkende for at være gode, uden at den derfor aflægger et Regnskab, der er, som det burde være. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds var saa elskværdig at stille Regnskabet og Beretningen o. s. v. til min Raadighed. Man kan af denne Beretning se, at der i den senere Tid er blevet udstykket mellem 20 og 30 Ejendomme — jeg har ikke talt det saa nøje op —, og det er oplyst, baade hvor store disse Ejendomme er, og hvor meget der er givet for dem o. s. v. For Godset Moltkenborg er det oplyst, som jeg tillod mig at gengive det før, men som jeg nu vil citere, at „Købesummen andrager Ejendomsskylden for de samlede Ejendomme, der betales med forskellige Slags Stats- og Kreditforeningsobligationer“. Men ikke et Tal er der. Der siges ikke noget om, hverken hvor meget de har givet for dem eller solgt dem for. Jeg synes, det er en ejendommelig Form for et Regnskab, og jeg synes nok, man i Finansministeriet paa Grundlag af saadanne Oplysninger i nogen Grad kunde kritisere baade Regnskabet og Beretningen og for den Sags Skyld ogsaa Foreningens Virksomhed. Jeg maa tilstaa, jeg er meget forbavset over, at det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds kan finde det tilfredsstillende — og det maa han jo gøre, siden han har sat sit Navn under det —, at en saa stor Forening, der har en Millionforretning, som det jo er, hverken overfor sine Medlemmer eller overfor Offentligheden kan eller vil eller tør paa anden Maade gøre Rede for sine Forretninger end ved at sige, at Købesummen for en Ejendom paa 600 Tdr. Hartkorn andrager Ejendomsskylden, og at den er betalt med forskellige Slags Stats- og Kreditforeningsobligationer. Jeg vil virkelig have Lov til at kritisere denne Form for Regnskabsaflæggelse.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds siger dertil, at Foreningen bruger den Fremgangsmaade, naar den køber en større Ejendom, at antage en Mand til at være Forretningsfører og Kasserer, og saa længe man ikke er helt færdig med Ejendommen, kan der ikke komme noget paa Regnskabet. Nu skal jeg et Øjeblik gaa ind paa det ærede Medlems Tankegang, og jeg siger da: Saa længe man ikke er færdig med den paagældende Forretning, er Foreningen altsaa Ejer af i hvert Fald en Del af Ejendommen, og det fremgaar for Resten ogsaa, at den endnu er Ejer af en lille Smule af Molt-

kenborg, for de siger selv, at der er noget, der skal udstykkes, det er meget lidt, men det angives dog i Beretningen, at der er et Par Hundrede Tønder Land, der er under Udstykning. Da de er forpagtede bort, kan de ikke sælges i Øjeblikket. Det var det, som det ærede Medlem brugte som en Art Undskyldning for, at der intet var paa Regnskabet! Man var ikke færdig, Foreningen havde ikke solgt alt. Jeg slog saa op paa Status, der følger med Regnskabet, og som viser, hvad Foreningen er Ejer af, og hvad den skylder, men der er der ikke en Stavelse om, at den ejer noget af Moltkenborg, der er ikke det mindste, der viser, at Foreningen der har et Aktiv. Og dog maa der være noget tilbage, da ikke alt er solgt. Synes man virkelig, at det er forsvarligt at aflægge et Regnskab, hvor intet siges om, at man har givet det og det for et Gods, og at man har faaet saa og saa meget ind? Finder man virkelig, at man kan lade en Person udenfor Foreningen gaa og styre det, indtil det hele er færdigt, og saa kan man faa et Regnskab, hvoraf man kan se, hvor meget Overskud eller Underskud der nu er. Men at man ikke en Gang af Foreningens Status kan se, at Foreningen ejer noget som helst af dette Gods, drister jeg mig til at paastaa, er af den Slags, at ogsaa Finansministeriet med Rette kunde gøre Indsigelse og sige: „Det fremgaar af Beretningen, at Foreningen maa være Ejer af noget af Moltkenborg Gods, men det kan ikke ses af jeres Status, maa vi faa at vide, hvor meget er I Ejere af, og hvad anslaaer I det til, hvis det ikke er solgt? Vi vil have at vide, hvorledes Foreningens Status er.“ Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke følge det ærede Medlem, naar han synes, at min Kritik her er fuldstændig uberettiget.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds forlangte, at jeg skulde paa-vise, at noget af det, der staar i Regnskaberne, var forkert. Jeg synes, det er tilstrækkeligt, naar jeg paa-viser, at der paa Regnskabet ikke findes noget, som man efter alt maatte gaa ud fra skulde være der. Det forkerte ligger ikke i de Tal, der staar paa Regnskabet, de er antagelig rigtige, men i, at der mangler noget.

Det ærede Medlem var saa elskværdig at gøre mig opmærksom paa, at der staar i Rigsdagstidende, enten det nu er en Fortalelse fra min Side eller det er en Korrekturfej, at Foreningen havde købt og udstykket Brenderupgaard. Jeg har set efter i Rigsdagstidende, og det er rigtigt, det staar der. Ved Gennemlæsning af